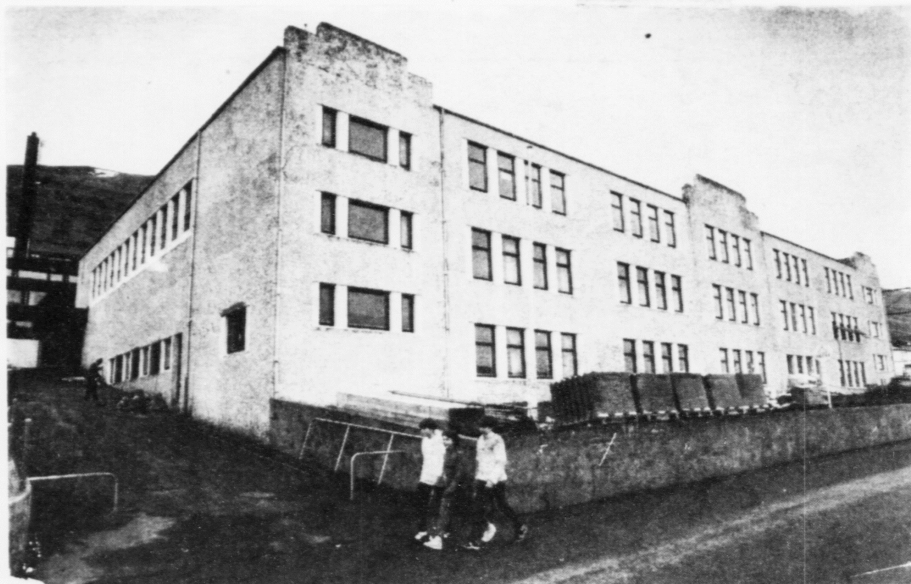

ONKI MISBROT Í TÆNASTUNI

- Jákup Olsen er ikki sekur í misbroti í tænnastuni sum skúlastjóri. Eg haldi misnøgdin við hann hevur onki við skúlan at gera, men hevur politiskar og aðrar orsakar, sigur hjásitarin hjá Jákupi Olsen, skúlastjóra í Vági, Jacob Hjortshøj, advokatur.

Neistin, sum festi í aftur skúlamálið í Vági. Tingakrossur slapp at siggja niðurstøðuna hjá Allan Moltke Hansen og almannakunningjordi brot úr henni.

Avhoyringarleiðarin kundi ikki koma til annað úrslit enn tað, hann skrivaði í niðurstøðuna, sigur hjásitarin hjá Jákupi Olsen, Jacob Hjortshøj.

Ein skúlastjóri kann ikki koyrast úr starvinum bara tí nokrum lærarum ikki dámar hann, kanska av politiskum grundum.

Landsstýrið eigur altíð fyrri eitt at geva Jákupi Olsen starvið aftur, sigur Jacob Hjortshøj.

sum hjásitari hjá Jákupi Olsen.

Hann visir aftur øllum skuldsetingum um, at avhoyringarleiðarin, Allan Moltke Hansen, og hann eru vinmenn og, at hetta skal hava ávirkað kanningarúrslitið til frama fyri Jákup Olsen.

Hetta er arbeiðið hjá mær. Eg havi ongi persónlig áhugamáli í hesum máli og hvørki sympati ella antipati fyri nokrum parti.

Jacob Hjortshøj sigur, at fyrstu ferð, hann sá Allan Moltke Hansen, var tá hann kom til Føroya í sambandi við skúlamálið.

Eigur at fáa aftur starvið

Jacob Hjortshøj hevur ongar viðmerkingar til spurningin, um teir 13 lærararnir, sum eisini eru kannaðir, hava gjørt seg sekar í tænnastumisbroti. Tað er ikki hansara borð, sigur hann.

Tað, sum harnar meg mest nú, er, at Landsstýrið ikki longu hevur tikið aftur avgerðina um at suspendera Jákup Olsen og biðið hann tikið við aftur skúlastjórastarvinum.

Oll, eisini politiskir mótstøðumenn, hava rætt til rættvísa viðferð, so nógva rættarverju eiga vit at hava. Eg havi fyrr nevnt, at hann viðferð, Jákup Olsen hevur fingið, er ikki einum rættarsamfelag verðig. Hetta haldi eg framvegis.

hd

FÍGGINGIN BRENNANDI SPURNINGUR

Avgerðin hjá donsku ríkisstjórnini um ikki at veðhalda fyri meira enn 300 mill. kr. í lánum til føroysku kommunurnar rakar eisini IRF meint.

IRF roynir at umleggja figgingina av brennistøðini. Felagsskapurin hevur eitt dyrt hálendskt lán og tí verður roynt at finna lagaligari figging. Hetta var eisini komið væl áleiðis, millum

hevði IRF fingið eitt tilboð frá Kommune-kredit, sum nú kanska verður av ongum.

Brennistøðin kostar yvir 100 mill. kr., meira enn dupult so nógv sum fyrsta verkætlanin skuldi kosta. Hevði hon hildið, var brennistøðin liðug fyri seks-sjey árum síðani. Men IRF slapp ikki at byggja á Saltnesi og seinni heldur ikki í Hval-

vik. Seinkanin hevur hinvegin gjørt, at IRF hevur fingið eina betri brennistøð, sum sigst lúka øllum krøvum, nú eru galdandi. Vitan og tokni á hesum øki er sum á flestu øðrum okjnum framkomnari nú síðst í 80unum enn hon var fyrst í 80unum.

hd

lesarabrøv

Til Cantus Borealis

Hesi orð verða sett á prent, tí vit halda at hetta hevur fyrri neyðini at koma alment fram um tað grovu diskriminering okkara evnaveiku fingu av kórnum Cantus Borealis í Norðurlandahúsinum leygar-kvöldið 10. juni 1989.

Konsertin varð lýst at byrja kl. 19.30, einki var nevnt í lýsingini um at tað var eitt avist slag av fólki, ið hevði atgongd ella ikki atgongd til hesa goðu konsert. Heldur ikki varð nevnt í lýsingini at tú skuldi hava eitt avist IK fyri at hava atgongd.

Men tað sum hendi var, at nokur fólk av bústovninum á Eirargarði við starvsfólki komu. Tey vóru í goðari tíð, so tey høvdu sett seg niður við borðini í forhöllini og biðaðu til tíðin nærkaðist, ið konsertin skuldi byrja. Men hvat hendi, eitt stórt myrkt konufólk ið talaði hálvbrotið

føroyskt, limur í Cantus Borealis, hevði fingið iðt eygað á hesi fólk. Tað sá út sum um hon hevði sett sær fyrri at fáa tey út og helst sum skjótast, aðrenn fólkið rættluga byrjaði streyma inn. Hon gekk aftur og fram frá teirra borði og gav ymsar viðmerkingar og ikki nóg mikið við tí, hon fekk allar limurnar í kórnum at taka undir við sær, og har var ikki ein einasti undantikin. Eingin av teimur var so frægur at fáa hetta konufólkið at steðga hesu hertærð. Hverj-um landi hon kemur úr er ikki gott at vita, men eitt hevur hon ikki lert og tað fólkið. Og hon skal vita, at í hesum landi verður arbeitt nógv fyrri tey evnaveiku skulu hava same. rætt. javnbjóðis við okkum øll onnur.

Eitt av teimum evnaveiku, ið nokk ikki hevur fingið ta gávu at kunna tosa, byrjaði

at rópa. Hesi rop vóru eitt greitt aftursvar til allar hesar ljón viðmerkingar um at verða óynski á konsertini og at verað gjøgnumgatað av teirra eygum. Tí greinliga sást, at hesin sami persónur var illa við av hesu viðferð, tí utumkominn leikaði hann so mikið í, at hann mundi dottu úr koyristolinum og enda á veginum.

Vit vóru nógv ið óaðust um hesa uppliving, ið vit vóru vitni til. Og tit í Cantus Borealis skulu vita, at tað var ikki við sama huga vit fóru inn at lúta eftir tykkum, aftaná at hava sæð at tað hevði eydnast tykkum at jagstra hesi fólk á dyi. Vit sótu og lýddu á tykkum við einum slag av vamlu, og konsertin var ikki meira enn hálv so goð av tí sama.

Ahoyrarar